

יוצא-לאור עלי-ידי  
 בית חב"ד המרכזיבי אגודה חב"ד - המרכז  
 בסיוו צעירים אגודה חב"ד - המרכז

## זמני השבת

ירושלים	תל-אביב	חויה	bara-shabu
7:29	7:21	7:28	7:13
8:32	8:35	8:33	8:31

# מחתק לשבת

העלון השבועי לילדים



## הלכה לשולחן השבת

**נטילת ידים לსעודה:**  
 שלמה המלה תקו'ן נטילת ידים לსעודה. בשעה שתקו'ן תקנה זו – יצאה בת-קהל ואמרה (משלי כט, טו): "בני אם חכם לבך, ישמח לביך גם אני".

**נטילת ידים בא' לטהרת הנפש, מעבר לטהרת ונקיון הידיים.**  
 בנוסר לנטילת ידים לפני הסעודה (מים ראשונים), חובה לטל ידים ב'מים אחרים' לפני ברפת המזון.  
**מים ראשונים:** חובה נטילת ידים היא, לפני כל סעודה שאוכלים בה פת (לחם) שברכתה "המושcia לאחム מן הארץ". יש ליצוק מים על ידיו, יד ימינו תחלה ואחריה יד שמאל, שמי פעים רצוף – על כל יד; אחת משות נקיים ואחת משות טהרה (ויש הנוהגים שלוש פעים על כל יד). על הידיים להיות נקיים למגררי לפני הנטילה. הנטילה חיבת להיות מותוק כל שלם ובמים נקיים שלא נעשה בהם מלאכה, ושיהיו ראויים לשתייתם בלבד.  
**לאחר הנטילה, מברכים:** "ברוך אתה... אשר קדשו במצותו וצונו על נטילת ידים", משלפחים את הידיים היטב זו בזו, ומנגבים אותן היטב במגבת. תכף אחר הנטילה בוצעים על הפט ומברכים "המושcia לאחム מן הארץ", ונזהרין שלא להפסיק בדבר בין נטילת ידים לברפת "המושcia".

(מקורות: מסכת שבת יב, ב. מסכת ברכות נג. שולחן ערוך אורחות חיים, סימן קננות. בני, דיני סעודה. הלכה עם א' פס' א. איש ובתו פט' ז. כי הם חיינו פרק ז. הנחת יוסד, נטילת ידים)

המודר מוקדש ע"י אברהם שייחי קדוש, לע"נ בנו הת' יוסף יצחק ז"

## יום שכולו שבת



בפרק מופיע הפסוק: "וְשִׁמְרוּ אֶת מִשְׁמְרַת אֹהֶל מוֹעֵד" מפניהם לומדים על מצות "שמירת המקדש". כיצד התבצעה מצוה זו הכהנים והלוויים עמדו בשער המקדש, ושמרו על בית המקדש, כדי להסיף בכבודו.

## במנהרת הזמן



### מניג לעם

"מָהמָה כֵּל הַעֲנָפִים שְׁסַחְבִּים הָאָנָשִׁים?", התפללא דני, "האם הם הולכים לשוטל משה?".

"לא נראה לי", השיבה דני וזכה על הפקלות: "תראה, כתוב כאן 'אליזור בן שדי אור', ועל הענף השני אבידן בו גדרונו. מעוניין, מי הם?".

דני וידי עקבו אחרי האנשים, ונכנסו לאחריהם לאחלה מועד' (הפסcken). שם, לקח משה את הענפים, והניח אותם זה לצד זה.

תרדמה נפלה על הילדים, וכשהם התעוררו למחזר בפרק, גלו להפתעתם כי אחד הענפים הצמחי פרחים, עלים ופרוטה... "הה, כתוב כאן 'אברהן בן עמרם', קרא דני שהחילה להבין מה קורה, "כל ענף שיק לאחד השבטים, והמלך שפרח שי' לשפט לנו".

דני הסבירה: "היו אנשים שטענו כי משה ואברהן לוקחים לעצם ולשבט לי את כל הפקדים החשובים. הענף המיחד שפרח, מלמד שה הוא זה שמנה את משה ואברהן להניג את העם".

"בכל דור ה' שוטל צדיקים שידאגו לעם. ישראל, נכוון?", שאל דני.

דני הנהנה בראשה ופתאום נזכרה: "בדיק השבת, ג' בתרמ"ו, חל יום-ההלווא של הרב מיליבוואויטש. הרב היא דגמה לצדיק שדויאג לעם-ישראל".



## עונג שבת עם איצי ופייצי

ב

באדיבות שבועון "תורתך שעשו" בהוצאה צייר אגודה חב"ד - המרכז (ע"ר) • כתיבה: מנדי הרשקוביץ איור: יעקב רייחי



## רבי פינחס הלוי הורביז'

זמן: נולד בשנת תצ"א, ונפטר בד' בתמוז תקס"ה.

מקום: נולד ונגדל בצרפת' קוב שבגלאזיה. היה רב בפרב בוייטקוב שפפולין ובבלקובץ שבגליציה, ובערך 33 שנה היה רב העיר פרנקפורט, בה נפטר.

אודותיו: מתלמידי המגיד מזריטש. היה קשור מאוד לאחיו, רבי שמואלקה מניקלשבורג. הרבה, היה אהוב על כלם. נאבק בתנועת ההשכלה. לספריו קראו בשם "הפלאה" שפרק אחד מראה יהדותו התרבות של שמו: הקטו פינחס לוי איש הורביז' – מכאן בנוויל הפהלאה – וכל ספר נתן שם באפנ פרט.

ספרות: פעם פנו לרבי פינחס ואחיו, בהצעה לכחן הרבה, מהעיר ניקלשבורג ומהעיר פרנקפורט. האחים התלבטו איזו עיר מתאימה לכל אחד מהם, ונסעו להתייעץ עם רבם המגיד מזריטש. כאשר הגיעו, שליח המגיד לקרה "אך הגודל, ר' שמואלקה, רבה של ניקלשבורג", וזכה לקבלו את תשובהם.

## תקלה ופשרה

בין הפמתקים בתור לפגישה עם הרב מליבאנויטש, היה הרב יוסף זינברג. הוא עמד לטוס בשליחות הרב לדרום אפריקה, ובקבש לקבע ברכה לפני יצאתו לדרך.

"האם בדרכך תעצרו ליום או יומיים?", התענינו הרב. "אמנם נעצר לחניתה-ביניים לפחות שעوت אחדות, אך לא מעבר לכך", השיב הרב יוסף. הרבי חזר ושאל: "האם לא מתקנות עצירה ליום או יומיים?".

הרבי זינברג חזר על תשובתו, והרב אחיל לו האלהה הרבה ונסעה טובת. עבר זמן קצר מצא את עצמו הרב זינברג על הפוטוס. כפי הטענית, נערכה חניתה-ביניים קארה בעיר דקר שבסנגאל, ולאחר מספר שעות המראיא הפוטוס והמשיך בדרכו.

לפתע נשמע צפצוף חד, ומהר מוקלים עליו קולו של הקברנייט: "עקב תקלת חמורה במנוע אנו נאלצים לחזור ולנוח בדרכך. התקון יארך יומיים, ובינתיים תשוח במלון בעיר".

כעת, נזכר הרב זינברג בשאלתו של הרבי, וחשב בהתרגשות: 'הרי הרב רמז לי שתהיה עצירה ליום-יים. אם כן, בודאי עלי לנצל זאת כדי לפגש יהודים ולעוררם'.

לאחר שהזמין את חפציו במלון, פנה לבור אוזות יהודים בעיר. אולם, עובדי המלון, כמו גם עוברים ושבים לא שמעו על יהודים במלון. בסופו של דבר, הפנה אותו אחד התושבים לבעל עסק, שככל הנראה הנה יהודה. המנהל היהודי קיבל את פניו בשמחה, עדכו אותו על משפחות יהודיות נספות בעיר, אך ספר שאפלו לתפלין אין לו.

בו בפקום הזמין אותו הרב יוסף להנימח תפליו, ולאחר מכן ארגן פגישה עם היהודי הפוקם, בה חזק אותו ועובד את רוחם. בין השאר, שוחח ארכות עם בחור צעריר, שדאג כיצד יוכל להפир במקום אשוח יהודיה. הרב זינברג העז לו לנשע לצרפת, כדי להכיר שם בחורה יהודיה ולהקדים בית יהודיה.

אחרי יומיים, נפרד הרב זינברג מבני הקהלה, והמשיך בדרכו. הוא פתב לרבי מליבאנויטש אוזות היהודיים בדקר, ותוך זמן קצר שלח הרב בילה ובזה תשייש-קדשה ליהודי העיר. לקרהת מגפה, הפתחו היהודי דקר לקלל חבית מצות ותגדות, והם הסבו יחד ליל-הסדר.

מעבר תקופה, קיבל הרב זינברג מכתב החזנה לחניתה של העיר מדקר עם בחורה יהודית. אז הבין היטב מדוע הפוטוס נתקע בדקר לפחות יומיים...

## סיכום לשבת

ביום ג' בתמוז, העמיד יהושע את השמש והירח שייעמדו רצוף במקומות במשך 36 שעות, כאמור: "שיטש בגבעון – דום! יירח בעמק אלון!". בכך הוא סיים את מלחתתו בגוים לאור השמש.



**החודש שלי**  
מחטיבת ראש חדש לילדים  
תמה: תמי  
בימים שלישי ותינוקת התשע"ב, 26.06.12 בשעה 20:00  
בבית חב"ד המרכזית באר שבע  
זה הרב מליבאנויטש ו(בימת רות שטיינר)

## חיבת הלבבות

מופע מליביב ומרגש של מוזיקה ותיאטרון

עם אביב אורון

